

FRÄLSNINGEN

- en process i tre steg

Frälsningen som en process består av tre steg: Omvändelse, Helgelse och Fullbordan. Bibeln, Jesu lära och apostlarnas undervisning stödjer detta synsätt, där frälsningen inleds med omvändelse från synden och tro på Jesus Kristus som Frälsare, Herre och Gud (nedan benämnd omvändelse och tro). Den fortsätter genom helgelse och fullbordas vid den slutliga domen i samband med Jesu återkomst.

STEG 1. Omvändelse och tro på Jesus

Det första steget i frälsningen är omvändelse och tro. Jesus inledde sin förkunnelse med att uppmana människor att omvända sig. Apostlarna predikade också omvändelse och tro som vägen till förlåtelse för sina synder.

- **Markus 1:15** Han sade: 'Tiden är inne, och Guds rike är nära. Vänd om och tro på evangeliet!'
- **Apostlagärningarna 2:38** Peter svarade dem: 'Vänd om och låt var och en av er döpas i Jesu Kristi namn, till syndernas förlåtelse, och ni skall få den helige Ande som gåva.'
- **Apostlagärningarna 3:19** Vänd om därför och låt er svika så att era synder blir utplånade.

STEG 2. Helgelse: Ett liv i Jesu efterföljd

Omvändelse handlar inte bara om att erkänna sina synder utan också om att aktivt vända sig bort från dem och följa Jesus, vilket utgör det andra steget i frälsningsprocessen. Tron måste visa sig i aktiva, medvetna gärningar i lydnad till sin nye Herre, genom att följa Hans vilja. Trots att man omvänder sig och tror, samt har en vilja till efterföljelse, kommer man att fortsätta att falla i synd under denna livslånga process av arbete på frälsningen. Därför får man, i samband med dopet, den Helige Ande till hjälp att växa i helighet under helgelsen. Det är viktigt att förtydliga att gärningarna i sig inte frälser, men de är tecken på att tron är äkta och ett bevis på att man aktivt, med sin fria vilja, eftersträvar att leva i Jesu efterföljd. Ytterst är det genom Guds nåd, förmedlad genom den Helige Ande, som det blir möjligt att leva på detta sätt. Ett ytterligare ett tecken på efterföljelsens är ett aktivt deltagande i gemenskapen med andra kristna, i bön, nattvard och andra kollektiva handlingar.

- **Romarbrevet 6:11-12** Så ska också ni se på er själva som döda för synden, men levande för Gud i Kristus Jesus. Låt därför inte synden härska i er dödliga kropp så att ni lyder dess begär.
- **Romarbrevet 6:13** Låt inte era lemmar vara till syndens redskap, utan ge er själva till Gud, som de som är levande från de döda, och era lemmar till Guds redskap, till rättfärdighet.
- **Filipperbrevet 2:12-13** Arbeta därför med fruktan och bävan på er egen frälsning, ty det är Gud som verkar i er både att vilja och att göra, för sin goda vilja.
- **1 Korintherbrevet 1:18** Ty ordet om korset är en dårskap för dem som går förlorade, men för oss som blir frälsta är det Guds kraft.
- **1 Korintherbrevet 9:27** Jag slår min kropp och tvingar den till lydnad, för att jag inte, efter att själv ha predikat för andra, ska komma till korta.

STEG 3. Fullbordad frälsning och evigt liv

Det tredje och sista steget i frälsningen visar på löftet att den som håller ut i tron och fortsätter på helgelsens väg ska få evigt liv och bli helt frälst vid den slutliga domen i samband med Jesu återkomst.

- **Hebreerbrevet 9:28** Så ska också Kristus, sedan han en gång har offrat sig för att bära många synder, i andra gången visas, utan att bära synd, för att frälsa dem som väntar på honom.

- **Efesierbrevet 4:30** Bedröva inte den helige Ande, som ni har fått som ett sigill för den dag då ni ska befrias.
- **1 Petrusbrevet 1:5** Ni är bevarade genom Guds kraft, genom tron, till en frälsning som är redo att uppenbaras i den sista tiden.

Risken att avfalla från tron

Även om Gud inte ger upp på oss, kan vi fortfarande medvetet, med vår fria vilja, välja att förkasta Gud, avsäga oss tron på Jesus som Herre, förneka den Helige Ande och åter omfamna synden, och därmed ställa oss utanför Guds nåd. Det är därmed möjligt att förlora sin frälsning. Detta stöds av flera bibelställen som varnar för avfall. Denna risk finns genom hela frälsningsprocessen, och därför är det avgörande att hålla fast vid frälsningens gåva. Det är viktigt att särskilja mellan 'aktivt avfall', där en troende medvetet väljer att vända bort sig från sin tro, och 'kampsituationer', där den troende kämpar med svagheter och frestelser. Den senare situationen är en del av den andliga tillväxtprocessen, där vi, genom Guds nåd, lär oss att hantera våra strider och växa i vår tro, snarare än att ge upp.

- **Matteus 12:31-32** Därför säger jag er: All synd och hädelse ska förlåtas människor, men hädelse mot den helige Ande ska inte förlåtas. Om någon säger något ont mot Människosonen, ska det förlåtas, men om någon säger något ont mot den helige Ande, ska det inte förlåtas, varken i denna världen eller i den kommande.
- **Hebréerbrevet 6:4-6** Ty det är omöjligt att de som en gång har blivit upplysta och smakat den himmelska gåvan och blivit delaktiga av den Helige Ande, och smakat Guds goda ord och de kommande tidernas krafter, och sedan fallit bort, skall återföra till omvändelse, eftersom de korsfäster Guds Son för sig själva och förnedrar honom.
- **2 Petrusbrevet 2:20-22** Ty om de, som har kommit ur världens smuts och lärt känna vår Herre och Frälsare Jesus Kristus, åter vänder tillbaka och blir insnärjda av den, så är deras sista tillstånd värre än det första. Det hade varit bättre för dem att inte ha känt till rättfärdighetens väg än att, efter att ha känt den, vända sig bort från det heliga bud som blivit dem överlämnat. Det gäller dem det som sagt är: 'Hundarna vänder tillbaka till sin spya, och grisen som blivit tvättad går tillbaka till att rulla sig i leran.'

Skillnad mot Sola fide-läran och "en gång frälst, alltid frälst"

Denna syn på frälsningen, som en process i tre steg, står i kontrast till två läror: "Sola fide"-läran och "en gång frälst, alltid frälst". "Sola fide"-läran, som betonar att frälsningen enbart sker genom omvändelse och tro - oberoende av efterföljande gärningar enligt Jesus vilja - riskerar att reducera frälsningens komplexitet och den egna aktiva delaktigheten i helgelsen.

Konceptet "en gång frälst, alltid frälst" bygger på uppfattningen att man efter omvändelse och tro aldrig kan förlora sin frälsning, oavsett ens handlingar eller avfall från tron. Detta synsätt strider mot de bibelställen som varnar för avfall och uppmanar troende att hålla fast vid sin tro. Genom att tro att man kan leva hur som helst efter att ha blivit frälst, förminskar man vikten av helgelse och det ansvar som följer av att leva som en Jesu efterföljare.

- **Efesierbrevet 2:8-9** Ty av nåd är ni frälsta, genom tro, och det kommer inte från er själva, det är Guds gåva; inte på grund av gärningar, så att ingen ska berömma sig.
- **Johannes 10:28-29** Jag ger dem evigt liv, och de ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand. Min Far, som har gett dem till mig, är större än alla, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand.

Harmoni med apostlarna och de första kristna

En frälsningsprocess i tre steg överensstämmer med Jesu och apostlarnas undervisning. Apostlarna såg frälsningen som något som redan har börjat genom omvändelse och tro, fortsätter genom helgelsen, och kommer att fullbordas vid Jesu återkomst. Frälsningen innebär en resa av Guds nåd, där den troende aktivt och medvetet deltar och bär ansvar. Det är en livslång färd där den egna viljan söker enighet med Jesu vilja och på så vis förvandlas och formas till den Guds avbild vi är tänka att vara. Reskamraten på denna resa är den Helige Ande, som utgått från vår himmelska Fader för att bistå den kristnes färd. Målet

är en framtida förväntan om en fullbordad frälsning vid den slutliga domen i samband med Jesu återkomst, där vi ska bli helt fria från synden och få evigt liv.

Sammanfattning

Frälsningsprocessen ger ett holistiskt och balanserat perspektiv på den kristna resan, från omvändelse till slutdom. Den förnekar inte de grundläggande sanningar som betonas i de kontrasterande lärorerna som ovan nämnts, såsom vikten av tro, nåd och bekännelse, utan lyfter fram att dessa utgör grunderna för ett liv i fortsatt helgelse och fördjupad tro. I denna förståelse ses frälsningen inte som en enstaka händelse, utan som en pågående process där Guds nåd ständigt verkar i den troendes liv. Samtidigt krävs den troendes aktiva deltagande för att hålla fast vid sin tro och leva i enlighet med Guds vilja.

Detta synsätt harmoniserar väl med hela Nya testamentets undervisning, eftersom det inkluderar både de passager som betonar nåden och tron som grund för frälsningen, och de som varnar för avfall och uppmanar till uthållighet. Både Guds suveräna nåd och människans ansvar samexisterar i en helhet, där frälsningen ses som ett dynamiskt förhållande som utvecklas genom hela livet.

De två kontrasterande lärorerna "Sola fide" och "en gång frälst, alltid frälst" möter stora utmaningar när det gäller att förklara bibeltexter som betonar uthållighet och risken för avfall. Båda lärorerna ger trygghet i att frälsningen sker genom omvändelse och tro, och att den är beständig, men de har svårt att harmonisera med texter som talar om behovet av att hålla fast vid tron genom hela livet.

Till exempel betonar Hebreerbrevet 6:4-6 att vissa som har tagit emot Anden kan falla bort, och i 1 Korinthierbrevet 9:27 varnar Paulus att han själv måste kämpa för att inte bli diskvalificerad. Dessa texter utmanar uppfattningen att frälsningen är en avslutad handling vid ett givet tillfälle utan krav på fortsatt tro och helgelse. Dessutom står det i 1 Petrusbrevet 1:5 att vi "bevaras genom Guds kraft, genom tron, till en frälsning som är redo att uppenbaras i den sista tiden", vilket antyder att frälsningen ännu inte är fullbordad och att tron måste förbli aktiv.

Dessa två läror, som tillkommit senare i kyrkohistorien, har därför svårt att fullt ut beakta den bibliska betoningen på att frälsningen kräver uthållighet och trofasthet genom hela livet. Däremot ser de som tror på frälsningen som en process dessa texter som en naturlig del av tron, eftersom de förenar Guds nåd med människans ansvar att fortsätta i tro.